

Tredje Trin

Vi tog en beslutning om at lægge vort liv og vor vilje over til Guds omsorg, sådan som vi hver især opfattede Gud

Tredje trin kaldte på handling, for det var kun gennem handling, at vores egenvilje kunne blive fjernet. Vores manglende evne til at overgive os havde altid forhindret os i at lade en Højere Magt komme ind i vores liv. Villighed var det redskab, vi brugte til at fjerne denne hindring. Når vi tog dette trin, praktiserede vi princippet om tillid og tro.

Tredje trin beder os om at tage en beslutning baseret på, at vi accepterer vores afhængighed og magtesløshed, som vi havde identificeret i første og andet trin. Førhen skiftede vi mellem at være styrende eller at blive styret. Enten skubbede vi andre folk fra os med vores selvoptagethed og insisteren på, at andre skulle reagere på vores planer og påfund på den måde vi ville have dem til. Eller også resignerede vi fra verden ved at nægte at træffe egne beslutninger. I begge ekstremer var det egoismen, der styrede vores liv.

Vores hashpåvirkede tilstand og livsstil forværrede tingene. Vi gjorde alt i vores magt for at få andre mennesker, steder og ting til at være det, vi ville have dem til at være. Da det viste sig at være en umulig opgave, blev vi sårede og bebrejdede andre for vores problemer. Så prøvede vi endnu mere på at styre alting og led derfor endnu mere. Vi var faktisk ikke særlig omsorgsfulde, selv om vi som regel ikke opfattede os selv sådan. Hvorfor ikke lægge vort liv og vor vilje over til Gud, *sådan som vi hver især opfattede Gud*? Vores egen måde havde bestemt ikke fungeret for os.

Programmet virker både for folk, der ikke tror på Gud, og for folk som gør. Det virker ikke for folk, som tror, at *de* er Gud. En åndelig opvågner er ikke mulig for dem, der forbliver uærlige, har et lukket sind og ikke er villige. Intolerance, benægtelse og en krigerisk indstilling afholder os fra at udforske tingene med et åbent sind. For afhængige er konsekvenserne af den slags holdninger farlige.

I tredje trin står der *ikke*, "Vi lagde vort liv og vor vilje over til Gud, *sådan som vi hver især opfattede Gud*". I stedet står der, at vi "tog en beslutning" om at gøre det. Vi lagde ikke det hele over på den perfekte måde eller på én gang. **Vi** tog en beslutning. Sikke en præstation det var! Vi tog en beslutning; det var ikke hashen, vores familie, en tilsynsværge, en dommer, en terapeut eller en læge, der tog den for os. Vi tog den selv. Vi tog en beslutning om at tro og have tillid til en magt større end os selv. Tredje trin var hverken endnu en påstand om viljestyrke eller endnu en undvigelsesmanøvre for at tage ansvar. Det var en beslutning.

Hvordan skulle vi lære at tro, at Gud kunne tage sig af os? Hvordan kunne vi lære at leve uden vores egen vilje og besættelse? Vi lærte, at en smule villighed bringer os langt i forhold til at opbygge tillid og tro. De fleste af os gjorde modstand. Vi prøvede at forstå dette trin, før vi tog beslutningen om at have tillid og sætte handling på. Så opdagede vi, at ved at tage denne beslutning åbnede vi os for en åndelig forbindelse og at det i sig selv var en handling, der var båret af tro. Det vi valgte at gøre var, at give slip og lade en *omsorgsfuld* Gud komme ind i vores liv.

Tredje trin var ikke blot en beslutning om at have tillid og tro, men også om at leve i overensstemmelse med tillid og tro. Vores liv havde haft hash som sit omdrejningspunkt – at skaffe det og forblive skæv. Ved at lægge vort liv og vor vilje over til Gud, som vi hver især opfattede Gud, opdagede vi, at vi fik vores liv og den ansvarlige brug af frihed tilbage.

For mange af os blev den beslutning efterfulgt af en bøn til vores Højere Magt, som ligner denne:

"Højere Magt, alt for længe har jeg forsøgt at kontrollere det, som ikke kan kontrolleres. Jeg beder dig befri mig for denne byrde. Jeg indrømmer, at mit liv er uhåndterligt. Jeg beder om din omsorg og vejledning. Giv mig ærlighed, mod, ydmyghed og sindsro til at indse det, som afholder mig fra dig og andre. Jeg giver dette liv til dig, gør med det som du ønsker".

Hvis det overhovedet var muligt, tog vi dette trin sammen med vores sponsor, en åndelig vejleder, eller et andet menneske vi stolede på. Hvis vi ikke kunne finde nogen at dele det med, bad vi indtrængende til vores Højere Magt. Det var begyndelsen til at lære "at lægge det over" og på "at give slip og lade Gud" (begge er velkendte tolvtrinsudtryk).

Ved at begynde at stole på vores Højere Magt, ryddede vi vejen for vækst og helbredelse. Nu behøver vi ikke længere at stole på vores svage viljestyrke for at løse vores problemer. Tro, tillid og accept er vores nye løsninger. Åndelighedens kraft giver vores liv en ny retning. At lære at leve gennem tro krævede øvelse; det åbner op for en ny tillid til en Højere Magt og for at få vores indre visdom tilbage. Vendepunktet for os var beslutningen om at opgive kontrollen. Men uanset hvor oprigtige vores bestræbelser er, begår vi fejl. Så indrømmer vi, at vi er menneskelige og prøver igen.

Når vi havde taget beslutningen om at lægge vores vilje og vort liv over til vores Højere Magts omsorg, var det tid til at føre beslutningen ud i livet. Vi var nødt til at se på præcis hvad det var, vi havde besluttet at lægge over. Vi måtte undersøge og udforske mønstrene og omstændighederne i vores liv. Vi måtte endvidere genfinde de ting i vores liv, som fik os til at tro på os selv og indrømme taknemlighed for de mennesker, som havde gjort vores liv bedre. Det var tid til fjerde trin.

